

Bland rosorna i trädgården doftar honungsrosen 'Hybrida' allra mest. Träspaljén har Mariannas man Anders tillverkat.

vän, som vill ha en planta.

Luften för med sig fler dofter. Äpplemyntan lurar sinnet att tänka på solmogna frukter, och valerianan, som kan användas till sömngivande te, sprider sin ljuvliga väldoft. Bina har fått glädjefnatt och surrar runt som besatta i kungsljus.

Marianna bjuder på te i vackra, blå keramikmuggar. Sittplatser med bord finns det gott om och fler är under planering. Här och där står det kvarglömda muggar, fuktiga av morgondagg.

– Jag lämnar ofta kvar muggarna med lite te i trädgården. Då kan nattens andeväsen dricka om de vill.

Månen blir inte heller lottlös. Den har fått en hand-

grävd damm att spegla sig i. Marianna är speciellt förtjust när en liten mänskära dyker upp där.

En stor, vit doftpion ligger och guppar i vattnet. Framför dammen står en originell grind. Det är en islänning, som tillverkat den, och inspirationen är hämtad från Gotland. Några högresta mjölkörter lutar sig mot de grovhuggna plankorna.

Ett skåp med väldoft

Lite längre bort står ett annat verk av samme man. Det är ett doftskåp, gjort av fyra gamla fönster. En vildkaprifol fyller ut hela skåpet, och dess ivriga rankor söker sig ut i en glipa under taket. Några vita blommor bjuder på honungsdoft.

När solen hunnit värma luften gör fjärlarna entré, bland annat de mer ovanliga makaonfjärlarna och sorgmantlarna.

– Dem får man på köpet...

Marianna slår sig ner med sin tekopp på en träbänk framför en stor sten. En rosenbåge inramar henne som en tavelram. Hon smälter in i sin skapelse och trädgården omfamnar henne. Den kan inte leva utan henne; förhållandet är ömsesidigt.

– Jag skulle inte överleva utan en trädgård, konstaterar Marianna med en öm blick över sin skapelse. Det är en underbar gåva att få äga en trädgård. ❀

kostmålet och finner det i fjärilsbuddlejornas avlånga blomklasar. Deras snabba vingslag får luften att vibrera.

En trappa leder upp till en plåtå, tillverkad för att fungera som sovplats.

– Jag minns speciellt en av de första fullmåsnätterna här. Min pojke Joel frågade om han fick sova ute. Självklart kan man sova i en natträdgård, svarade jag. Han somnade nöjt i min famn.

Marianna samlar ständigt på nya växter till mänskensträdgården. De ska antingen ha vita blommor eller blad i silver eller vitt.

En ros har öppnat sina rosa knoppar och vecklat ut kronblad med en skinande vit insida. Den vitblommande nätnävan *Geranium renardii* med blad, som påminner om doftpelargon, sticker fram bakom rosen 'Blanc Double de Coubert'.

De silverglänsande lammöronen bildar en tät matta. Marianna klipper bort de lilablommande stänglarna och lägger dem i en korg, vars innehåll senare förpassas till komposten.

Dofter med vinden

En lukt av mynta sprider sig. Det är eau de cologne-myntan som ger sig tillkänna.

– Den har jag enbart för doftens skull, säger Marianna, och sniffar i luften. Jag måste gallra den snart; det är alltid någon

